

آشنای غریبان، میلادِ گل

اهداف آموزشی

- ۱- آشنایی بیشتر دانش‌آموزان با دو امام بزرگوار، امام رضا (ع) و حضرت مهدی (عج) در قالب نظم (علم)
- ۲- تقویت و رشد باورهای مذهبی و فرهنگی (ایمان)
- ۳- آشنایی بیشتر دانش‌آموزان با ردیف و انواع آن در شعر فارسی (علم)
- ۴- تقویت مهارت درست خوانی شعر با لحن‌های مناسب هر متن (عمل)
- ۵- رعایت آموزه‌های اخلاقی، دینی و فرهنگی در زندگی فردی و اجتماعی (اخلاق)
- ۶- توانایی درک پیام‌های متن درس و تحلیل آنها (تفکر)
- ۷- تقویت کاربرد آموزه‌های درس در مهارت‌های گفتاری، نوشتاری و رفتاری (عمل)

روش‌های تدریس پیشنهادی

- روش کارایی گروه
- روش پرسش و پاسخ
- روش تدریس اعضای گروه و...

کار افزارها و رسانه‌های آموزشی

کتاب‌های مرتبط با درونمایه و مضمون درس، تخته، گچ، ماژیک، عکس، فیلم و... در ارائه این درس چنانچه تصاویر یا بخش‌هایی از فیلمی مانند: «ولایت عشق» و... به نمایش درآید، تدریس را اثرگذارتر می‌سازد.

درنگی در متن

متن درس دوازدهم از دو غزل امام خمینی (ره) و قیصر امین‌پور شکل گرفته است. عنوان شعر آغازین (آشنای غریبان) دارای تناقض (پارادوکس) است که این خود حسن انتخابی است و در آن به امام رضا (ع)، امام غریبان، اشاره دارد. عنوان دومین غزل، استعاره‌ای از امام مهدی (عج) است. لحن خوانش غزل نخستین، لحنی روایی آمیخته با بیان عواطف و آرزوهاست و در غزل امام (ره) لحنی امیددهنده و بشارت‌آمیز است.

تصویرسازی‌های امین‌پور در آرایه‌هایی چون تشخیص (چشمه‌های خروشان تو را می‌شناسند/ موج‌های پریشان... / پرسش تشنگی را...) و تشبیهاتی مانند: پرسش تشنگی را تو آبی/ نام تو رخصت رویش است... / در بیت‌های آغازین این غزل به چشم می‌خورد. در بیت چهارم، گل‌های این باغ، نمادی از انسان‌های پاک و نیک‌نهاد ایران زمین است و در مصراع پایانی (کوچه‌های خراسان...) مجاز و جان‌بخشی دیده می‌شود.

در غزل امام (ره) ظهور حضرت مهدی (عج) همچون فرا رسیدن بهار است که همه استعداد‌های طبیعت دست به دست هم داده و برای رویش نو آماده می‌شوند و ظهور حضرت مهدی (عج) حیات مجدد بشریت برای رشد و بالندگی است.

در این غزل «گل، بهار جان، جان جهان، سلطان زمین و آسمان و منجی جهان» استعاره از امام مهدی (عج) است؛ رابطه‌ی مراعات نظیر در بین واژگان (گل، بهار، عید)، (گلزار، لاله، باران، زمین، آسمان) برقرار است، همچنین بین دو واژه (جان و جهان) آرایه‌ی جناس دیده می‌شود.

در فعاليت‌هايِ نوشتاريِ اين درس به هدف‌هايِ زير توجه كنيم :

تمرين يكم :

- بازخوانيِ متن درس
- تقويتِ مهارتِ در شناختِ رابطهٔ معناييِ واژگان
- تقويتِ شناختِ ريشهٔ واژگان
- تقويتِ مهارتِ املا

تمرين دوم :

- تقويتِ شناختِ قافيه
- تقويتِ شناختِ ردیف و گونهٔ آنها
- در بيتِ يكم، «خرس» و «همجنس» قافيه و «را» ردیف حرفي است.
- در بيتِ دوم، «همسال» و «حال» قافيه و «او» ردیف ضميري است.

تمرين سوم :

- بازخوانيِ متن درس
- تقويتِ درك و دريافتِ مفهومِ بيت
- تقويتِ تواناييِ ارزيابيِ مفهومِ بيت‌ها با يكدیگر

تمرين چهارم :

جدول

۳- مق	۲- با	۱- آسمان
۶- شياتس (ستائش)	۵- انقلابِ اسلامي	۴- را
۹- سو	۸- ياران	۷- غريبي
۱۲- نصيحت	۱۱- او	۱۰- يس

برای تأثیربخشی و ایجاد التذاذ ادبی، بهتر است برای آموزش این درس از روش‌هایی مانند روش کارایی گروه، بحث گروهی و ... همراه با خوانش دسته جمعی شعر بهره برد که تأثیرگذاری آن بیشتر است.

رسانه‌های آموزشی نیز مانند: کتاب درسی، گچ و تخته سیاه، مجموعه اشعار قیصر امین‌پور به خصوص «آینه‌های ناگهان»، فیلم سینمایی «ولایت عشق» ساخته مهدی فخیم‌زاده، مجموعه شعر سیدحسن حسینی، یا فیلم مستند انقلاب و مراسم تشییع و خاک‌سپاری امام خمینی (ره) می‌تواند در اثربخشی آموزش نقش بسزایی داشته باشد.

غزل: در لغت به معنی «عشق بازی و حدیث عشق و عاشقی گفتن» است. قافیه غزل، در پایان مصراع اول و تمامی مصراع‌های دوم قرار دارد و از این جهت کاملاً شبیه قصیده می‌باشد. غزل در قرن ششم ه. ق. رواج یافت. محتوای غزل در آغاز عاشقانه است. یعنی شاعر در آن از عشق خود به معشوق سخن می‌گوید، اما با ظهور «سنایی» شاعر عارف قرن ششم، معشوق زمینی غزل جای خود را به معشوق آسمانی می‌دهد و غزل عارفانه پدید می‌آید.

نکته ۱: موضوع غزل معمولاً بیان عواطف و احساسات، وصف طبیعت یا گفت‌وگو از روزگار جوانی است.

نکته ۲: تعداد ابیات غزل معمولاً بین هفت تا دوازده بیت است. ناگفته نماند کمیت، رمز غزل و قصیده را تعیین نمی‌کند بلکه محتوا، درون‌مایه و نوع بیان، تعیین کننده است.

نکته ۳: از انقلاب مشروطه به بعد، غزل، جنبه اجتماعی و سیاسی نیز به خود گرفت و کسانی چون «فرخی یزدی» به سرآیدن غزل اجتماعی پرداختند.

نکته ۴: برخلاف قصیده، در غزل، رعایت یک موضوع خاص و واحد، شرط نیست. شکل زیر نشان‌دهنده قالب غزل می‌باشد:

○ _____	○ _____
○ _____	_____
○ _____	_____
○ _____	_____
○ _____	_____

ردیف : ردیف را چنین تعریف کرده‌اند : «ردیف عبارت است از کلمه‌ای یا بیشتر، که مستقل باشد در لفظ و بعد از قافیه اصلی به یک معنی تکرار یابد.»

ردیف را باید یکی از ویژگی‌های بزرگ شعر فارسی دانست، در صورتی که بلای جان معانی و احساسات شاعر نباشد؛ زیرا از چند جهت به شعر زیبایی و اهمیت می‌بخشد :

۱- از نظر موسیقی : ردیف در حقیقت برای تکمیل قافیه به کار می‌رود و به‌طور قطع می‌توان ادعا کرد که حدود هشتاد درصد غزلیات خوب فارسی دارای ردیف هستند. اصولاً غزل بی ردیف به دشواری موفق می‌شود و اگر غزلی بدون ردیف زیبایی و لطفی داشته باشد، کاملاً جنبه استثنایی دارد.

۲- از نظر معانی و کمک به تداعی‌های شاعر : ردیف از سویی، شاعر را محدود می‌کند و آزادی معانی و تخیلات را از او می‌گیرد، از طرف دیگر آفاق بازتری در پیش چشم شاعر می‌آورد.

۳- از نظر ایجاد ترکیبات و مجازهای بدیع در زبان : یکی از نقش‌های ردیف، تأثیری است که در ایجاد تعبیرات خاص زبان شعر و توسعه مجازها و استعاره‌ها دارد.

قیصر امین‌پور، متولد دوم اردیبهشت ۱۳۳۸ هجری شمسی در «گتوند» خوزستان است. وی تحصیلات ابتدایی و متوسطه خود را در گتوند و دزفول به پایان برد، سپس به تهران آمد و در سال ۱۳۷۶ دکتری خود را در رشته زبان و ادبیات فارسی از دانشگاه تهران اخذ کرد. او فعالیت هنری خود را از حوزه اندیشه و هنر اسلامی در سال ۱۳۵۸ آغاز کرد. در سال ۱۳۶۷ سردبیر مجله سروش نوجوان شد و در همین سال در دانشگاه الزهرا (س) و دانشگاه تهران به تدریس پرداخت.

در سال ۱۳۸۲ نیز به عنوان عضو فرهنگستان زبان و ادب فارسی انتخاب شد. اولین مجموعه شعرش را با عنوان «تنفس صبح» که بخش عمده آن غزل و حدود بیست قطعه شعر آزاد بود توسط انتشارات حوزه هنری در سال ۶۳ منتشر کرد و در همین سال، دومین مجموعه شعرش یعنی «در کوچه آفتاب» را در قطع پالتویی توسط انتشارات حوزه هنری وابسته به سازمان تبلیغات اسلامی به بازار فرستاد. در سال ۱۳۶۵ «منظومه ظهر روز دهم» توسط انتشارات «برگ» وابسته به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به بازار آمد که شاعر در این منظومه بیست و هشت صفحه‌ای، ظهر عاشورا، غوغای کربلا و تنهایی عشق را به عنوان جوهره سروده بلندش در نظر می‌گیرد. سال ۱۳۶۹ برگزیده دو دفتر «تنفس صبح» و «در کوچه آفتاب» با عنوان «گزیده دو دفتر» شعر، از سوی انتشارات سروش منتشر می‌شود.

مجموعه «آینه‌های ناگهان»، امین‌پور را به عنوان شاعری تأثیرگذار در طیف هنرمندان پیشرو انقلاب تثبیت می‌کند.

در اواسط دهه هفتاد، دومین دفتر از اشعار امین‌پور با عنوان «آینه‌های ناگهان ۲» منتشر می‌شود

که حاوی اشعاری است که بعدها در کتاب‌های درسی به عنوان نمونه‌هایی از شعرهای موفق نسل انقلاب دیده می‌شود. آینه‌های ناگهان، تحوّل کیفی و کمی امین‌پور را بازتاب می‌دهد؛ در این مرحله، امین‌پور به درک روشن‌تری از شعر و ادبیات می‌رسد. اشعار این دفتر، نشان از تفکر و اندیشه‌ای دارد که در ساختاری نو عرضه می‌شود. در همین دوران است که برخی از اشعار وی همراه با موسیقی تبدیل به ترانه‌هایی می‌شود که زمزمه لب‌های پیر و جوان می‌گردد. پس از تثبیت و اشتها، ناشران معتبر بخش خصوصی علاقه خود را به چاپ اشعار امین‌پور نشان می‌دهند و در اولین گام، انتشارات «مروارید» گزینه اشعار او را در کنار گزینه اشعار شاملو، فروغ، نیما و... به دست چاپ می‌سپارد که در سال ۷۸ وارد بازار می‌شود. «گل‌ها همه آفتابگرداند» نیز در سال ۸۱ از سوی انتشارات مروارید منتشر شد که به چاپ‌های متعدّد رسید و با استقبال خوبی روبه‌رو گردید. دو کتاب «دستور زبان عشق» و «سنت و نوآوری در شعر معاصر»، به ترتیب در سال ۱۳۸۴ و ۱۳۸۶ به چاپ رسیده‌اند. سرانجام این شاعر بزرگ، در پاییز ۱۳۸۶ درگذشت و در محل تولّد خویش به خاک سپرده شد.

ویژگی سخن: قیصر امین‌پور، پیش از آنکه به عنوان شاعر کودک و نوجوان به شمار آید در جامعه ادبی امروز به سبب ویژگی‌های شعری‌اش شناخته شده است و شعرهای عمومی وی بیشتر از شعرهای کودکانه و نوجوانانه‌اش بر سر زبان‌هاست. از نیمه دوم دهه شصت بود که قیصر امین‌پور به ثبات زبان و اندیشه در شعر دست یافت. هر چند جامعه ادبی او را به عنوان یک ادیب و استاد دانشگاه می‌شناخت ولی حوزه ادبیات کودکان و نوجوانان، قیصر را از آن خود می‌داند. دو دفتر «به قول پرستو» و «مثل چشمه - مثل رود» آوازه خوبی دارند.

در طلیعه دفتر «به قول پرستو»، شاعر با طرح چند پرسش ارتباط خود را با مخاطب آغاز می‌کند:

چرا مردم قفس را آفریدند؟
چرا پروانه را از شاخه چیدند؟

چرا پروازها را پر شکستند؟
چرا آوازه‌ها را سر بریدند؟

قالب‌های مورد علاقه امین‌پور عبارت‌اند از: چهارپاره، غزل، دو بیتی، قالب نیمایی، مثنوی.

ویژگی‌های شعری

الف) مضمون بکر، هوشیاری و دقت نظر امین‌پور، از او شاعری مضمون‌یاب و نکته‌پرداز ساخته است. مضمون‌یابی و نکته‌پردازی وی از نوعی نیست که او را از واقعیت‌ها دور ساخته و نازک اندیشی‌های معماگونه را به ذهن و زبانش راه دهد. ویژگی زبان او در عین سادگی و روانی، از زیبایی

چشمگیری برخوردار است. مانند شعرهای «لحظه سبز دعا»، «حضور لاله‌ها»، «لحظه شعر گفتن» و... (ب) برخی بر این باورند که هر چه بوده، گذشتگان و دیگران سروده و نوشته‌اند. پس آنچه سروده و نوشته می‌شود، تازگی و طراوت ندارد و دست کم، تفسیری از آثار آنان است. اما دیدگاهی دیگر هست که می‌گوید: همه چیز را همگان داند و همگان هنوز زاده نشده‌اند. قیصر، یکی از شاعرانی است که به نوآوری پرداخت. در قطعه «راه بالا رفتن» این نوگرایی در مضمون و اندیشه آثار او دیده می‌شود. (ج) امین‌پور در شعرهایش می‌کوشد از زبان سلیس و روان استفاده کند و به کار گرفتن کنایات و اصطلاحات متداول زبان، به باروری و تأثیرگذاری شعر او کمک کرده است. او در شعر «بال‌های کودکی» بیش از هر شعری، فرهنگ زبانی توده مردم را به کار گرفته است. (د) گوناگونی موضوعات برگزیده او، عام و متعلق به نوجوانان و مردم است و تازگی و طراوت خوبی دارد که فعالیت و حجم ذهنیت او را نشان می‌دهد.

هـ) یکی از راه‌های ارتباط با کودکان و نوجوانان در شعر، استفاده از وزن و واژه‌های موزون و خوش‌آهنگ است. امین‌پور از این ویژگی اوزان در شعرهایش استفاده کرده است:

خلاصه خوبی‌ها برای امام خمینی، از کتاب «تنفس صبح» در زیر می‌آید:

لبخند تو خلاصه خوبی‌هاست	لختی بخند، خنده گل زیباست
پیشانی‌ت تنفس یک صبح است	صبحی که انتهای شب یلداست
در چشمت از حضور کبوترها	هر لحظه مثل صحن حرم غوغاست
رنگین کمان عشق اهورایی	از پشت شیشه دل تو پیدا است
فریاد تو تلاطم یک طوفان	آرامش تلاوت یک دریاست
با ما بدون فاصله صحبت کن	ای آنکه ارتفاع تو دور از ماست

قیصر امین‌پور، در حوزه شعر کودک و نوجوان نامی آشناست ولی مانند بعضی از شاعران، در حوزه شعر کودک مکث چندانی از خود نشان نداد و بیشتر توجه خود را به نوجوانان معطوف داشت. از نمونه آثار او در بخش شعر نوجوان می‌توان به: «مثل چشمه، مثل رود» (۱۳۶۸)، «به قول پرستو» (۱۳۷۵) و... اشاره نمود.

اهداف آموزشی

- ۱- تقویت توانایی دریافت مفهوم کلی متن و اجزای آن (تفکر)
- ۲- تقویت توجه مثبت نسبت به ارزش‌ها و آموزه‌های اسلامی (ایمان)
- ۳- خوانش متن با لحن مناسب (عمل)
- ۴- آشنایی بیشتر نسبت به نظم و هماهنگی در ساختار جهان آفرینش (علم)
- ۵- به کارگیری رفتارهای مناسب اخلاقی با پیروی از پیشوایان دینی (اخلاق)
- ۶- آشنایی بیشتر با قید در ساختار جمله (علم)
- ۷- کاربست آموزه‌های محتوایی درس در حوزه مهارت‌های نوشتاری، گفتاری و رفتاری (عمل)

روش‌های تدریس پیشنهادی

- روشن‌سازی طرز تلقی
- بارش فکری
- کارایی گروه و ...

کار افزارها و رسانه‌های آموزشی

کتاب‌های مرتبط با درون‌مایه و مضمون درس، تخته، گچ، ماژیک، عکس، فیلم و ... در ارائه این درس چنانچه تصاویر یا فیلم‌هایی کوتاه درباره شگفتی‌ها و نظم جهان به نمایش درآید، تدریس را پویاتر می‌سازد.

درنگی در متن

این درس، گزیده‌ای از بخش‌های مختلف کتاب «توحید مفضل» است. در بند آغازین درس، سبب نگارش کتاب به فشرده‌گی بیان شده و دارای لحنی روایی - آموزشی است. بخش عمده متن درس، ترجمه سخنان گران‌سنگ امام جعفر صادق (ع) است که علامه مجلسی آن را به فارسی برگردانده و دارای لحنی تعلیمی است. متن، بیان گفت‌و شنودی است که در یک سوی آن راهبر و راهنما قرار دارد و در دیگر سو راه‌جویی که حقیقت را می‌طلبد؛ حقیقتی که شگفتی‌های آفرینش را از پیکره و اعضا تا روح و روان انسان و شگفتی‌های جهان را آشکار می‌سازد.

در فعالیت‌های نوشتاری این درس به هدف‌های زیر توجه کنیم :

تمرین یکم :

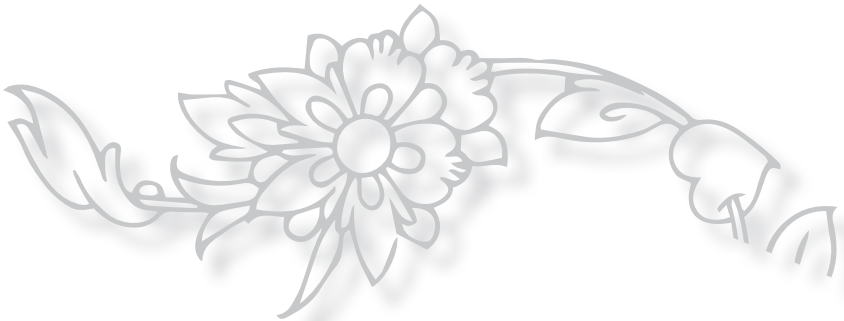
- بازخوانی متن
- دقت در انتخاب واژه‌ها
- تقویت مهارت در حوزه نوشتار واژه‌ها

تمرین دوم :

- آشنایی بیشتر با قید
 - تقویت شناخت ارکان جمله
 - تجزیه جمله به ارکان سازنده آن
- از راه‌هایی که در این تمرین می‌توان به دانش‌آموزان کمک کرد، این است که قید را می‌توان از جمله حذف کرد، بی آنکه در مفهوم جمله خللی به وجود آید.

تمرین سوم :

- خوانش صحیح متن
- تقویت شناخت پیام جمله
- تقویت مهارت نوشتاری

کتاب «توحید مفضل»، منسوب است به یکی از شاگردان امام صادق (ع) به نام «مفضل بن عمر الجعفی الکوفی» که از طریق محمد بن سنان نقل شده است. مفضل چهار جلسه نزد حضرت صادق (ع) شتافت و سخنان ایشان را که در پاسخ به انکارهای یکی از دهریون معاصر امام بود، یادداشت کرد. متن حیرت‌انگیز این کتاب، مورد تأیید علما واقع شده است، از جمله سیدین طاووس (وفات ۶۶۴ هجری) که آن را حیرت‌انگیز خوانده است. علامه محمد باقر مجلسی (۱۱۱۰ هجری) آن را برای استفاده عموم به فارسی ترجمه کرده و در برخی موارد سخنان حضرت را شرح داده است. مفضل بن عمر، از خواص شاگردان امام صادق (ع) بوده است.

دعوت مردم به تأمل و تدبر درباره اشیا و موجودات پیرامون خود، یک شیوه قرآنی است. با یک نگاه در می‌یابیم که قرآن کریم بارها و بارها مردم را به تدبر و نگرستن در چیزهایی فراخوانده که مردم در طول روز و بلکه هر لحظه و هر ساعت با آن در تماس هستند. قرآن کریم مردم را تشویق می‌کند که به «شتر»، «آسمان»، «کوه‌ها»، «زمین» و ... بنگرند. نظم، تدبیر، حکمت و هماهنگی در جهان را دریابند که همه اجزا از سما تا سمک با حکمت و شگفتی همراه است. با اندیشیدن در همین نظم و حکمت حاکم بر همه عالم است که می‌توان به آفریننده هستی راه یافت.

در کتاب توحید مفضل، امام در جلسه نخست به بیان آفرینش جهان و خلقت انسان و اعضای بدن او مانند دستگاه گوارش و حواس پنج‌گانه می‌پردازد، در جلسه دوم به بیان شگفتی‌های جهان حیوانات مانند خزندگان و چهارپایان اشاره می‌کند، در جلسه سوم شگفتی‌های آسمان و زمین را می‌نمایاند و در جلسه چهارم، به بیان حقیقت مرگ و زندگی و تفاوت حس و عقل در شناخت جهان هستی اشاره دارد.

شیخ محمود شبستری از عرفا و شعرای نامی قرن هفتم و هشتم هجری است. شبستری پس از کسب دانش در تبریز به مسافرت در شهرهای مختلف پرداخت و در سفر به مصر، شام و حجاز، از علما و مشایخ این سرزمین‌ها کسب دانش توحید کرد. شبستری پس از بازگشت به تبریز، در سال ۷۲۰ هجری در ۳۳ سالگی وفات یافت و در شبستر میان باغچه گلشن و در جوار مزار استادش «بهاء‌الدین یعقوبی تبریزی» مدفون شده است. آثار منظوم او عبارت‌اند از: گلشن راز و سعادت‌نامه و از آثار منشور او می‌توان به «حقّ الیقین فی معرفة رب العالمین» و «شاهد یا شاهدنامه» اشاره داشت.

گلشن راز با وجود اینکه کتاب منظوم بسیار کوچکی است که تعداد ابیات آن شاید به هزار بیت نرسد، اما شهرتی که نصیب این کتاب کوچک شده، تنها نصیب معدودی از کتاب‌های منظوم عرفانی گردیده است. شبستری با سرودن این کتاب کوچک، از شعرای عرفانی مشهور شمرده می‌شود. وی این کتاب را در پاسخ به پرسش‌های «امیر حسین حسینی هروی» از عارفان و فاضلان زمان خود سروده است.

قید

قید، کلمه‌ای است که برای مقید ساختن فعل یا شبه فعل یا قید و صفت وضع شده باشد و بر معنای آنها چیزی از قبیل زمان و مکان و کم و کیف و دیگر اوصاف بیفزاید.

گروه‌های قیدی از نظر نوع ساختمان دو گونه‌اند:

الف) گروه قیدی نشانه‌دار

ب) گروه قیدی بی‌نشانه

الف - گروه قیدی نشانه‌دار خود چهار نوع است:

۱- کلمات تنوین‌دار عربی: اتفاقاً، احیاناً، انصافاً، تقریباً، اصلاً

۲- پیشوند + اسم: با ادب، به سرعت، با زحمت، به سختی

۳- متمم‌های قیدی (حرف اضافه + اسم یا ضمیر): تا اندازه‌ای، به کجا، با که، بی‌کتاب، از صمیم

قلب، به وسیله

۴- واژه‌های مکرر: آهسته آهسته، تندتند، دسته دسته، دانه دانه، اندک اندک

ب - گروه قیدی بی‌نشانه، خود سه نوع است:

۱- قیدهای مختص: این واژه‌ها در جمله، تنها قید واقع می‌شوند؛ مانند: فقط، بارها، آن‌طور،

همواره، آن‌گاه، گاهی، ناگاه، خیلی، چرا، گویی، کمابیش، نیز، لاقلاً، بالاخره

۲- گروه قیدی مشترک با گروه اسمی: این واژه‌ها اگر یکی از نقش‌های اسم را بپذیرند، گروه

اسمی‌اند، در غیر این صورت، گروه قیدی‌اند: دیشب خیلی طولانی بود. (گروه اسمی)

دیشب به برادرم تلفن زدم. (قید)

۳- گروه قیدی مشترک با صفت؛ مانند: پایین، نزدیک، همراه، بسیار، تنها، زیاد، زیبا، خوب،

بد، آهسته

قیدها از نظر مفهومی که به فعل جمله می‌افزایند، انواعی دارند که مهم‌ترین آنها عبارت‌اند از:

قید زمان، مکان، حالت، مقدار، تکرار، تأکید، یقین، تردید، پرسش و . . .

شعرخوانی — بود قدر تو افزون از ملایک

شعرخوانی و حکایت چند هدف را دنبال می‌کند. از جمله می‌توان به ایجاد التذاذ ادبی در کلاس، پرورش مهارت زبانی خواندن، ترغیب به مطالعه و تشویق دانش‌آموزان به رجوع به منبع اصلی شعر و حکایت اشاره کرد.

— در شعرخوانی توصیه می‌شود دانش‌آموزان به‌طور دسته‌جمعی شعر را هم‌نوا با هم بخوانند یا نیمی از کلاس مصراع اول و نیم دیگر مصراع دوم را بخوانند.

بابا طاهر: عارف و شاعر ایرانی و دوبیتی‌سرای اواخر سده چهارم و اواسط سده پنجم هجری و معاصر «طغرل سلجوقی» است. اشعار بابا طاهر به لهجه همدانی یا به لهجه‌ای از زبان «لکی» سروده شده‌اند. «بابا» لقبی بوده که به پیروان وارسته می‌داده‌اند و در میان مردم لک، لقب بابا به پیران و مرشدان اهل حق، نسبت داده می‌شود.

بیشترین شهرت بابا طاهر به خاطر دوبیتی‌های عوام‌فهم و خواص‌پسند اوست. مضامین اشعار او عبارت‌اند از: کوه و صحرا و گل و گیاه، عواطف لطیف و احساسات رقیق، درویشی و قلندری و ملامتی، حسرت وصال، اعتراف به گناه و پوزش از خدا، شور جذبه‌های عشق افلاطونی و ...

ادبیات

فصل آزاد

ادبیات بومی ۲

تورا پیام بر صد عز و احترام دعد
ز خاک پاک نیاکان، تورا سلام دعد

بر عوش باش که ایدان تورا پیام دعد
نیم سج که بر سر زمین ما گدرد

ملک الشعراء بهار

این درس، ایستگاه اندیشیدن، درنگ کردن و آفریدن است. میدان فراخی است تا هر دانش‌آموز با نظارت و هدایت معلم، آن پاره‌نادره و احتمالات از قلم افتاده نمودهای فرهنگی و جلوه‌های آداب و رسوم و سنت‌های بومی - منطقه‌ای خود را پدیدار کند و یا به بازشناسی و معرفی چهره‌های فکر و فرهنگ و ادب دیار خویش بپردازد؛ بنابراین درس آزاد، مجال است تا دانش‌آموز و معلم به یاری هم، به فراخور ذوق و علاقه، دلبستگی‌های فرهنگی بومی و نیازها و بایسته‌هایی که در دیگر درس‌ها به چشم نیامده‌اند، یا نیاز به دگرباره و دقیق‌تر و عمیق‌تر دیدن دارند را بازگو نمایند.

به بیان دیگر درس آزاد، فرصتی است تا دانش‌آموز و معلم در تألیف کتاب مشارکت داشته باشند و هر یک خود را در شکل‌گیری کتاب سهیم ببینند و کتاب را از آن خود بدانند؛ به گونه‌ای که دانش‌آموزان پس از تألیف درس آزاد می‌توانند نام خود را در ردیف نام پدیدآورندگان کتاب ثبت کنند. برپایه آنچه گفته شد، اهداف درس آزاد را می‌توان بدین گونه برشمرد:

- ۱- تشخیص کاستی‌های احتمالی کتاب و اقدام به تولید محتوای مناسب
- ۲- پرورش توانایی تولید ماده‌ی درسی در دانش‌آموزان با نظارت و هدایت دبیران
- ۳- پاسخ به نیازهای دبیران، دانش‌آموزان و اولیا
- ۴- بهره‌گیری از مشارکت همکاران در تألیف کتاب
- ۵- بهره‌گیری از تعامل دانش‌آموز و خانواده در سازماندهی و تألیف کتاب
- ۶- آشنایی با برخی از نمودهای فرهنگی و جلوه‌های آداب و رسوم و سنت‌های بومی

یا منطقه‌ای

- ۷- شناخت بیشتر شخصیت‌های علمی و فرهنگی محل زندگی
- ۸- توجه عمیق‌تر به لهجه، گویش و نشانه‌های زبان محلی
- ۹- پرورش توانایی نویسندگی و بهره‌گیری از تفکر، نقد و تحلیل
- ۱۰- ایجاد علاقه نسبت به فرهنگ محلی، فولکلور و آثار ادبی و زبانی منطقه‌ای.

روش‌های تولید درس آزاد

برای نوشتن و تولید درس آزاد، یکی از روش‌های زیر پیشنهاد می‌شود:

- ۱- هر دانش‌آموزی به صورت مستقل و فردی برای تولید درس آزاد اقدام نماید.
 - ۲- دانش‌آموزان به صورت گروهی و با مشارکت تمام افراد گروه (تقسیم‌بندی دانش‌آموزان کلاس به چند گروه) برای تولید درس آزاد اقدام نمایند.
 - ۳- تولید درس در کلاس (نظر دانش‌آموزان با راهنمایی و رهبری معلم)
- توجه: طرح موضوعاتی متناسب با عنوان و محتوای فصل در حوزه فرهنگ، زبان و آداب محلی، نیازهای ویژه دانش‌آموزان و ناگفته‌های کتاب، در این قسمت پیشنهاد می‌شود.

ادبیات جهان

ادبیات جهان

ای جوانان بزم جان من و جان ما
آتش در سینه دارم از نیاکان ما

چون چراغ لاله سوزم در خیابان ما
حلقه گردن زیند، ای دگر آن آب و گل

علامه محمد اقبال لاهوری، شاعر پاکستانی

آرزو

۱۶

درس شانزدهم

اهداف آموزشی

- ۱- آشنایی با نمونه‌ای از افکار و اندیشه جهانی از طریق مطالعه آثار ادبی (علم)
- ۲- تقویت مهارت خواندن متون مشهور ادبی با لحن مناسب (عمل)
- ۳- توانایی تطبیق مفاهیم و ارزش‌های متون ادبیات جهان با ادبیات ایران (تفکر)
- ۴- تقویت نگرش مثبت نسبت به مطالعه آثار برجسته ادبیات جهان و تأمل در مفاهیم آن (باور)
- ۵- رعایت اخلاق پژوهشی در حوزه زندگی فردی، منطقه‌ای و جهانی (اخلاق)
- ۶- شناخت بیشتر واژگان ساده، مشتق و مرکب (علم)
- ۷- کاربردی‌ترین آموزه‌های محتوایی درس در حوزه مهارت‌های نوشتاری، گفتاری و رفتاری (عمل)

روش‌های تدریس پیشنهادی

- روش پرسش و پاسخ
- روش بحث گروهی
- روش کارایی گروه
- روش قضاوت عملکرد و ...

کار افزارها و رسانه‌های آموزشی

کتاب‌های مرتبط با نویسنده، درون‌مایه و مضمون درس، تخته، گچ، ماژیک، عکس، فیلم و روش پرسش و پاسخ: با استفاده از این روش معلم می‌تواند در پایان هر بند از شعر، سؤالی دربارهٔ موضوع آن بند مطرح کند و از دانش‌آموزان بخواهد بعد از تفکر و تجزیه و تحلیل بند، پاسخ خود را ارائه دهند. این روش، مهارت و دقت گوش دادن و قدرت بیان دانش‌آموز را تقویت می‌کند و قدرت تجزیه و تحلیل و نقد و بررسی او را بالا می‌برد. طرح سؤال از جانب معلم و تجزیه و تحلیل دانش‌آموز سبب درک و فهم بیشتر و بهتر مفهوم شعر خواهد شد.

روش بحث گروهی: این شعر از نظر اخلاقی و اجتماعی شعر مناسبی است و اصول ارزشمندی را که انسان برای پیشبرد زندگی خود به آن نیازمند است، در خود جای داده است. به دلیل تنوع موضوعات مطرح شده، شرایط لازم را برای برقراری ارتباط با احساسات و عواطف قلبی و روحی دانش‌آموز دارد و می‌تواند از جانب آنان مورد تجزیه و تحلیل و نقد و بررسی قرار گیرد؛ بنابراین روش بحث گروهی، روش سودمندی برای ارائهٔ آن است.

معلم می‌تواند دانش‌آموزان را به گروه‌های مختلف تقسیم کند و با طرح سؤالات گوناگون از موضوعات بندها این فرصت را برای دانش‌آموزان ایجاد کند که وارد بحث شوند و با یکدیگر به تبادل نظر بپردازند. در پایان با بیان نظر از سوی نمایندهٔ گروه‌ها، دانش‌آموزان می‌توانند نظر یکدیگر را تصدیق یا رد کنند. با این روش می‌توان شیوهٔ درست کار گروهی را نیز به آنان آموخت.

روش کارایی گروه: معلم، دانش‌آموزان را به گروه‌های مختلف تقسیم می‌کند و هر بند را با طرح پرسش‌های مناسب در اختیار گروه قرار می‌دهد. سپس دانش‌آموزان به طور فردی پاسخ‌ها را آماده می‌کنند و در گروه خود به بحث و تبادل نظر می‌پردازند. نظر ایشان از طرف اعضای گروه تأیید یا رد

می‌شود (بحث و تبادل نظر در داخل خود گروه انجام می‌شود) در پایان معلم است که با توجه به متن، پاسخ پایانی و درست را بیان می‌کند.

روش قضاوت عملکرد : برای تدریس این درس، روش قضاوت عملکرد می‌تواند شیوه مناسبی باشد. به نظر می‌رسد دانش‌آموزان خیلی راحت می‌توانند با موضوعات مطرح شده ارتباط برقرار کنند و با طرح این سؤال که آیا از دیدگاه آنان، این شعر یک شعر خوب و دلنشین تلقی می‌شود یا نه؟ چرا؟ دانش‌آموز با نقد و بررسی، و تجزیه و تحلیل و ارائه ملاک‌های ارزیابی و قضاوت، شیوه نقد از سوی معلم به آنان آموخته می‌شود.

شعر و ادبیات یک نیاز روحی برای بشر است. دوستی و داشتن روابط دوستانه همیشه ضرورت دارد و سلامت روحی افراد در گرو ارتباط دوستانه داشتن است. انسان با تنها زندگی کردن و انزوانشینی نمی‌تواند خود را بشناسد. وی باید خود را در آینه وجود دیگران ببیند، پس همیشه سعی می‌کند راه‌هایی برای حفظ بهتر و بیشتر این نوع پیوندها در پیش بگیرد. طرح و بیان موضوعات عاطفی و اخلاقی، نزد همگان مقبولیت خاص دارد، پس این شعر از شعرهایی است که بر دل می‌نشیند و هر دانش‌آموز قادر خواهد بود براساس نظر، سلیقه و خصوصیت اخلاقی و رفتاری خود آن را مورد ارزیابی قرار دهد و براساس معیارهای علمی و روان‌شناسانه و معیارهای عاطفی و احساسی نظرات متفاوتی ارائه دهد.

روش و احداکار : در ارزشیابی پایانی درس می‌توان از این روش استفاده کرد و از دانش‌آموزان خواست تا درباره محتوا و پیام این درس و نیز زندگی و شخصیت شاعر تحقیق کنند.

درنگی در متن

شاعر سعی کرده است بگوید، بنویسد، حرف بزند و از این طریق حس پنهان خویش را به دیگران منتقل کند. او تلاش کرده است که مخاطبانش مثل یک دوست صمیمی گوش شنوایش شوند. او می‌آموزد که باید به دوستان احترام گذاشت و برای ایشان آرامش خاطر ایجاد کرد و سعی کرده است با زبان مردم حرف بزند تا افراد جامعه را به سمتی هدایت کند که به کمال و انسانیت برسند. چراکه شاعر زبان و قلم مردم است.

در این دنیای وانفسای کنونی که همه با هم بیگانه‌اند، عشق و محبت رنگ باخته است، صفت‌های خوب کم رنگ شده‌اند و همه در لاک خود فرو رفته‌اند، یادآوری این تفاوت برای بیداری وجدان‌های

خفته، ضروری به نظر می‌رسد. شاعر بر اساس اولویت، نیازمندی‌های زندگی بشری را بیان می‌کند. این شعر به نوجوانان و جوانان امروزی می‌آموزد که آنچه در زندگی جوامع بشری مهم است و حیات انسان بر آن استوار است عشق، دوستی و مهرورزی است و این انسان است که بار امانت الهی را بر شانه‌های خسته خود به دوش می‌کشد.

باید همه بدانند که حس نوع دوستی ایجاب می‌کند که همواره بهترین‌ها را برای دیگران آرزو کنیم. این شعر از نظر معنی و مفهوم با شعر زنگ آفرینش در کتاب هفتم ارتباط موضوعی دارد. نکته دوم درس، بیان این مطلب است که اگر دیگران را دوست داشته باشی، آنها نیز دوست خواهند داشت.

آنچه در روابط دوستانه مهم به نظر می‌آید این است که یک دوست مهربان، معتمد، مفید و موثق باشد به طوری که حریم ما را محترم بشمارد. دوستی به اعتماد دو سویه نیاز دارد و در گرو زمان است. دوستی به مانند درختی است که با گذشت زمان رشد می‌کند و ریشه آن محکم تر می‌شود.

شاعر سعی کرده است عینک خوش بینی را بر چشمان خود داشته باشد تا از وجود کسانی که در لباس دشمن در اطرافش هستند به عنوان افرادی مفید یاد کند. دوستان همواره سعی می‌کنند تمام آنچه در آینه وجود ما نقش می‌بندد، را زیبا جلوه دهند و این تأیید و تصدیق دوستانه سبب می‌شود که بسیاری از نقایص فرد پنهان بماند، اما دشمنان به هر دلیل، نکاتی را یادآور می‌شوند که سبب می‌شود غرور کاذب فرد شکسته و متوجه نقایص خود شود که به مرور سبب اصلاح فرد خواهد شد.

در بند دیگر از شنونده و خواننده می‌خواهد که همواره صبوری و شکیبایی را پیشه کند و در برابر اشتباهات دیگران بردبار باشد که حس گذشت و بخشش را در خواننده تقویت می‌کند.

شاعر در بند دیگر آرزو می‌کند که انسان قدر دوران حال را بداند و معتقد است زندگی روند طبیعی خود را طی خواهد کرد. مراحل زندگی، یکی پس از دیگری از راه خواهد رسید و انسان را تشویق می‌کند که همواره در زمان حال زندگی کند و در حسرت آینده نباشد، زیرا که دیر یا زود هر دوره پشت سر گذاشته خواهد شد، مهم این است که هر مرحله با چه کیفیتی سپری شود.

او همه را دعوت می‌کند که دیگران را از وجود خود بهره‌مند سازد و از آنچه در اطرافشان است نهایت استفاده را ببرند. شاید گوش جان سپردن به آوای مرغ سحری در سکوت مطلق شب ایجاد یک ارتباط معنوی بین انسان و خالق عالم هستی باشد و این، یک احساس لطیف و زیبا به انسان می‌دهد و انسان وقتی می‌بیند شب با تمامی سیاهی و تاریکی اش رخت سفر بر می‌بندد و جای خود را به روز روشن می‌دهد، عظمت و بزرگی خالق هستی را بیشتر به نظاره می‌نشیند.

شاعر از دوست خود می‌خواهد که دانه‌ای را در دل خاک بکارد و جریان رشد و تعالی آن را به تماشا بنشیند. او می‌خواهد روند و سیر جریان زندگی انسان را از کودکی تا پختگی و بزرگ شدن به او گوشزد کند و اینکه همان طور که یک دانه به طور طبیعی مراحل را سپری می‌کند تا به یک درخت تبدیل شود، انسان هم با مراقبت‌های خاص و ویژه، هر دوران را یکی پس از دیگری طی می‌کند تا به کمال برسد. او از دوست خود می‌خواهد که پول و ثروت را تحت اختیار خود و در جهت خوب و مثبت به کار بگیرد چون این انسان است که فرمانروای پول است زیرا اگر ثروت و سرمایه بر انسان حاکم باشد، آگاهی و معرفت را از انسان خواهد گرفت و انسان را به هر سمت و سوی که بخواهد می‌برد. در بند آخر نیز آرزو دارد که دوستانی خوب داشته باشد. دوستان واقعی همواره نقاط مشترکی با هم دارند. مانند: شکیبایی، احترام، اعتماد، پایداری، عشق و همدردی، انعطاف‌پذیری و سود رسانی، یکرنگی، عفو و بخشش.

او بر این عقیده است که دوستان حقیقی تحت هیچ شرایطی از یکدیگر آزرده خاطر نمی‌شوند و در صورت رنجش نیز به راحتی چشم‌پوشی می‌کنند. وی معتقد است که همه اینها، جزء بهترین آرزوهاست و هر انسانی که یادکردهای گفته شده را دارا باشد، زندگی شایسته‌ای خواهد داشت.

فعالیت‌های نوشتاری

در فعالیت‌های نوشتاری این درس به هدف‌های زیر توجه کنیم:

تمرین یکم:

– شناخت ریشه کلمه‌ها

– ساخت واژگان بر اساس ریشه کلمات

– تقویت مهارت املائی

غرّه: مغرور، غرور/ اعتماد: معتمد، عماد/ احساس: حس، محسوس/ اعتراض:

معارض، تعرّض

تمرین دوم:

– بازخوانی متن

– تقویت درک و دریافت بند منتخب

– تقویت مهارت تفکر در بخش نوشتاری

تمرین سوم:

– تقویت شناخت واژه‌های ساده، مشتق و مرکب

– تقویت تجزیه و تحلیل واژه‌ها

– تقویت ساختارشناسی واژه‌ها

واژگان ساده: دشمن، فکر، ساده واژگان مشتق: پرده، شادمان، تعمیرگاه، نيزار،

آرزومند

واژگان مرکب: خدمتگزار، هواپیما، سردبیر، راه آهن، آبراه

اطلاعات تکمیلی

ویکتور هوگو (۱۸۸۵-۱۸۰۲ میلادی) مشهورترین شاعر رمانتیک قرن ۱۹ فرانسه و از بزرگ‌ترین ادیبان و نویسندگان جهان است. وی مردی آزادمنش، آزادی‌خواه و طرفدار جدی اصلاحات اجتماعی به نفع طبقه محروم و رنج دیده بود که از ده سالگی به شعر گفتن پرداخت و در ۲۵ سالگی شاعری سرشناس شد. با وجود سن کم به عضویت فرهنگستان فرانسه درآمد و مدتی نماینده مجلس قانونگذاری این کشور بود. هوگو به دلیل مخالفت با ناپلئون سوم، ۲۰ سال از زندگی خود را در تبعید به سر برد. مهم‌ترین آثار او عبارت‌اند از بینوایان، گوژپشت نتردام، کارگران دریا و مردی که می‌خندد. کتاب بینوایان هوگو، سرگذشت مردم تیره‌روزی است که با دشواری‌های زندگی روبه‌رو بوده‌اند. بزرگ‌ترین قهرمان این کتاب «ژان والژان» نام دارد که مدت ۱۹ سال در زندان به سر برد و پس از تحمل سختی‌ها و آوارگی‌ها، راه شرافتمندانه‌ای برای زندگی پیدا کرد و کمر به خدمت اجتماع بست.

ویکتور هوگو در سال ۱۸۸۵ بعد از یک دوره بیماری با زندگی وداع گفت و او را در «پانتئون»،

آرامگاه بزرگان علم و ادب در فرانسه به خاک سپردند.

واج: به کوچک‌ترین واحد آوایی زبان گفته می‌شود که تمایز معنایی ایجاد کند، مانند: (پَر) و (بار) که هر یک از سه واج تشکیل شده است.
تکواژ: واحدی از زبان است که از یک یا چند واج ساخته می‌شود، مانند: من، م (ضمیر)، خانه، می، با.

تکواژها اقسامی دارند:

تکواژ آزاد:

۱- قاموسی مانند: قلم، درخت ۲- دستوری مانند: از، که

تکواژ وابسته:

۱- اشتقاقی مانند: مند، ستان ۲- تصریفی: مانند: ها، ان

«تکواژ آزاد» آن است که معنای مستقلی دارد و آنها را در فرهنگ‌ها به عنوان یک مدخل می‌توان جست‌وجو کرد، مانند: گل، مدرسه، میز، حسن.

«تکواژ وابسته» آن است که مستقل به کار برده نمی‌شود و همواره با یک تکواژ معنی دار مستقل

به کار می‌رود، مانند: «ش»، «مند»، «بی»، «ا» و «تر» در کلمات زیر:

دانش ← دان (تکواژ مستقل) + ش (تکواژ وابسته)

هنرمند ← هنر (تکواژ مستقل) + مند (تکواژ وابسته)

بی‌نیاز ← بی (تکواژ وابسته) + نیاز (تکواژ مستقل)

داناتر ← دان (تکواژ آزاد) + ا (تکواژ وابسته) + تر (تکواژ وابسته)

تکواژ وابسته اشتقاقی: تکواژ وابسته اشتقاقی آن است که در ساخت واژه جدید به کار می‌رود

(واژه‌ساز) یا مقوله دستوری تکواژ آزاد را تغییر می‌دهد (مقوله ساز)، مانند:

کوش + ش (تکواژ اشتقاقی مقوله ساز) = کوشش

گل + ستان (تکواژ اشتقاقی واژه ساز) = گلستان

با (تکواژ اشتقاقی مقوله ساز) + هنر = باهنر

مرد + انه (تکواژ اشتقاقی مقوله ساز) = مردانه

تکواژ تصریفی: آن است که با پیوستن آنها به تکواژهای آزاد، واژه جدیدی ساخته نشود،

مانند: «تر، ان، ها، می، ی» در واژه‌های نرم‌تر، گیاهان، کتاب‌ها، می‌رفت، گنجشکی.

شازده کوچولو

اهداف آموزشی

- ۱- آشنایی با داستان تخیلی شازده کوچولو (علم)
- ۲- توانایی مطالعه و خواندن آثار ارزشمند ادبیات جهان با لحن مناسب (عمل)
- ۳- پرورش روحیه بهره‌گیری مناسب از آثار ادبی برجسته جهان (اخلاق)
- ۴- تقویت علاقه نسبت به ساده‌زیستی و صمیمیت با دیگران (باور)
- ۵- تقویت توانایی مطالعه تطبیقی آثار ادبی و سنجش محتوای آنها (تفکر)
- ۶- تقویت کاربست آموزه‌های محتوای درس در فعالیت‌های گفتاری، نوشتاری و رفتاری (عمل)

روش‌های تدریس پیشنهادی

- روش تدریس کارایی گروه
- تدریس ایفای نقش
- روش تدریس پرسش و پاسخ و ...

کار افزارها و رسانه‌های آموزشی

کتاب‌های مرتبط با درون‌مایه و مضمون درس و نویسنده، تخته، گچ، ماژیک، عکس، فیلم و ... در ارائه این درس چنانچه تصاویر کوتاهی از نمایش یا فیلم «شازده کوچولو» به تصویر کشیده شود، تدریس را جذاب‌تر می‌سازد.

درنگی در متن

شازده کوچولو، اثری خیال‌انگیز و زیباست که در خلال آن عواطف بشری به ساده‌ترین شکل، تجزیه و تحلیل شده است و عناصری که بر اثر غوطه‌ور شدن در علائق مادی از سجایای انسانی به دور افتاده‌اند، با نام (آدم‌های بزرگ) در قالب طنز بازگو شده است. شازده کوچولو، شعری است منشور و نثری است شاعرانه که سرشار از یک دنیا لطف و معنی است. این اثر، رؤیایی است راستین که در درون آدمی ریشه دوانده است. شازده کوچولو همان قدر که رؤیایی می‌نماید، آرزوهایش واقعی و لمس کردنی است و در کالبدی کوچک، تمام پاکی‌ها، زیبایی‌ها، حقیقت‌ها و احساس‌های راستین را در خود دارد و از دروغ‌ها، تظاهرها، فرومایگی‌ها و نابخردی‌های به ظاهر خردمندانه به دور است. سخنان شازده کوچولو، پرنده‌های سپیدی هستند که به هر سو می‌پرند و حقیقت و راستی را به آنهایی که شیفته زیبایی‌های دروندند، هدیه می‌کنند و با صدای شازده کوچولو می‌خوانند: «آنچه اصل است، از دیده پنهان است».

شازده کوچولو پسرکی است اهل یک سیاره کوچک که یک روز با گل سرخش قهر می‌کند و با پرواز پرنده‌های مهاجر به زمین می‌آید و دنبال دوست می‌گردد. در زمین با موجودات مختلف برخورد می‌کند و ماجراهایی برایش پیش می‌آید و در آخر می‌فهمد که چطور باید گلش را دوست داشته باشد.

در فعالیت‌های نوشتاری این درس به هدف‌های زیر توجه کنیم :

تمرین یکم :

- تقویت شناخت شکل صحیح واژگان
- تقویت مهارت در حوزه نوشتار واژگان

تمرین دوم :

- خوانش دقیق متن
- شناخت دقیق ارکان جمله
- تقویت شناخت قید

تمرین سوم :

- تقویت مهارت در شناخت زمان فعل‌ها
- تقویت کاربست فعل در زمان‌های گوناگون
- تقویت مهارت در نگاشت جمله‌ها با توجه به تغییر زمان فعل

داستان تخیلی : داستان خیال و وهم یا فانتزی، دوری آگاهانه از دنیای واقعی را به نمایش می‌گذارد. این آثار با جهان واقعی اشیاء و اندیشه‌ها ارتباط اندکی داشته و با دنیای خیالی پری‌ها، جن‌ها، دیوها، کوتوله‌ها و غول‌ها و دیگر پدیده‌های غیر واقعی سروکار دارند.

داستان‌های خیال و وهم امروزی نوع تکامل یافته قصه‌ها و رُمانس‌های گذشته است. در قرون وسطی «رمانس»، به قصه‌های بومی و ملی کشورهای اروپایی گفته می‌شد و در ابتدا از آن با لحن تحقیرآمیزی در برابر انواع ادبی یونان و روم باستان یاد می‌کردند. در این نوع داستان (کوتاه و رمان) بیشتر به حوادث و اعمال غیر محتمل و خیالی توجه می‌شود، مثل «سفرنامه گالیور» و «داستان آلیس در سرزمین عجایب».

نوع دیگر آنها به واقع‌نمایی توجه بسیار دارند، مثل داستان‌های کوتاه «ادگار آلن پو» و بوف کور «هدایت». داستان‌های تخیلی به همان اندازه که بازتاب معنویت و انسان دوستی است، سرگرم‌کننده نیز هست. بهترین نمونه آن شازده کوچولو اثر «سنت اگزوپری» می‌باشد (عناصر داستان، جمال میرصادقی) آنتوان دو سنت اگزوپری در سال ۱۹۰۰ در شهر لیون، زاده شد. در چهارده سالگی مسئولیت تأمین هزینه خانواده به دوش او افتاد. خدمت نظام را در نیروی هوایی گذراند و فن خلبانی و مکانیک آن را یاد گرفت و به خدمت ارتش در آمد. زیبایی‌های طبیعت و مناظر متنوع جهان و آشنایی بیشتر با جامعه‌های مختلف الهام‌بخش طبع حساس و نکته‌سنجش گردید. سنت اگزوپری خلبان بود و در پروازهای متعدد با زیبایی‌های طبیعت و مناظر شگفت و نیز با مردم کشورهای مختلف آشنا شد و چون اندیشه توانا و ذهنی خیال‌پرداز داشت، به نویسندگی پرداخت و در این راه شهرتی به دست آورد. سنت اگزوپری بعد از تسلیم فرانسه به قوای آلمان، از آن کشور تبعید شد و به آمریکا رفت و در آن کشور سه کتاب نوشت که شازده کوچولو یکی از آن سه اثر است. سنت اگزوپری در یکی از پروازهایش گم شد و هرگز بازنگشت و این شاید آرزوی او بود. آسمان قربانی فرزانه‌ای پذیرفت.

روان خوانی

رابرت فیشر استاد رشته تعلیم و تربیت در دانشگاه است که تاکنون مجموعه‌های زیادی را تألیف کرده است از جمله «به بچه‌ها یاد بدهیم فکر کنند» و «به بچه‌ها یاد بدهیم یاد بگیرند».

زمان	فعالیت دبیر	فعالیت دانش آموزان	رسانه‌ها	مراحل تدریس
۴ دقیقه	سلام و احوال‌پرسی، حضور و غیاب، دقت در وضعیت جسمانی و روانی دانش‌آموزان	توجه به دبیر و اعلام حضور	دفتر حضور و غیاب	فعالیت‌های مقدماتی
۲ دقیقه	چگونه با خدا ارتباط برقرار می‌کنیم؟	پاسخ به سؤال دبیر	-	ارزشیابی تشخیصی با طرح یک سؤال
۵ دقیقه	تنظیم و به کارگیری دستگاه	مشاهده تصاویر مورد نظر	لوح فشرده و ابزار لازم	آماده سازی نمایش تصویری از نیایش با خدا
۴ دقیقه	خواندن شعر و متن درس	توجه دبیر به خواندن شعر	کتاب درسی	معرفی و شروع درس
۵ دقیقه	کمک به دانش‌آموزان در تشکیل گروه	تشکیل گروه‌ها	-	گروه‌بندی دانش‌آموزان
۵ دقیقه	نظارت و راهنمایی	مطالعه شعر سعدی و تتر دکتر شریعتی توسط اعضای گروه به شکل انفرادی	کتاب درسی	مطالعه نیایش
۵ دقیقه	نظارت و راهنمایی	بحث گروهی در مورد ویژگی‌های متن در گروه	کتاب درسی	بحث گروهی
۵ دقیقه	نظارت و راهنمایی دانش‌آموزان	گفت‌وگو و بیان آموخته‌های خود برای دانش‌آموزان کلاس	کتاب درسی	بیان یافته‌ها
۳ دقیقه	نظارت و راهنمایی	به کارگیری لحن مناسب	کتاب درسی	خوانش متن
۴ دقیقه	مرور درس با طرح سؤال برای دانش‌آموزان	پاسخ به سؤالات دبیر	کتاب درسی	جمع‌بندی و خلاصه درس
۳ دقیقه	۱- نیایش دیگری انتخاب کنید و در کلاس بخوانید. ۲- شیوه خواندن نیایش را در منزل تمرین کنید.	توجه به سخنان دبیر و مشاهده تابلو کلاس	تابلو کلاس	تعیین تکلیف

در پایان دانش‌آموزان درحالی که دست‌های خود را به آسمان بلند کرده‌اند، با ایجاد فضای روحی و روانی مناسب، همراه با دبیر خود این نیایش را می‌خوانند.

فهرست منابع

- از ساقه تا صدر (شعر و زندگی شعرای تاجیکستان در قرن بیستم)، موسوی گرمارودی، سیدعلی، انتشارات قدیانی، تهران، چاپ اول، ۱۳۸۴.
- از صبا تا نیما، آراین پور، یحیی، انتشارات زوار، چاپ پنجم، ۱۳۷۲.
- امدادهای غیبی در زندگی بشر، مطهری، مرتضی، انتشارات صدرا، قم، ۱۳۵۴.
- با کاروان خُله، زرین کوب، عبدالحسین، نشر علمی، ۱۳۷۲.
- بهارستان جامی، تصحیح اسماعیل حاکمی، انتشارات اطلاعات، تهران، ۱۳۶۷.
- تاریخ ادبیات ایران، رضازاده شفق، صادق، انتشارات آهنگ، ۱۳۶۱.
- تاریخ ادبیات در ایران، صفا، ذبیح‌الله، نشر فردوس، ۱۳۶۳.
- تاریخ ادبی ایران (از سعدی تا جامی)، ادوارد براون، ترجمه علی اصغر حکمت، چاپخانه بانک ملی ایران، تهران، ۱۳۲۷.
- تاریخ بیهقی، بیهقی، ابوالفضل، به کوشش دکتر علی اکبر فیاض، نشر علم، چاپ چهارم، ۱۳۷۴.
- تذکره الاولیا، عطار نیشابوری، فریدالدین محمد، به تصحیح محمد استعلامی، انتشارات زوار، چاپ هفتم، ۱۳۷۲.
- تذکره الشعرا، دولتشاه سمرقندی، تصحیح محمد عباسی، انتشارات بارانی، ۱۳۳۷.
- چشمه روشن، یوسفی، غلامحسین، انتشارات علمی، چاپ ششم، ۱۳۷۴.
- چهار مقاله، نظامی عروضی سمرقندی، به اهتمام دکتر محمد معین، انتشارات امیرکبیر، چاپ دهم، ۱۳۶۹.
- حافظنامه، خرّمشاهی، بهاءالدین، چاپ هفتم، انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۷۵.
- حرفی از جنس زبان، میرجعفری، سید اکبر، نشر قو، تهران، چاپ اول، ۱۳۷۶.
- خمسه نظامی، حکیم نظامی گنجوی، به کوشش وحید دستگردی، انتشارات علمی، بی تا.
- داستان‌هایی برای فکر کردن، رابرت فیشر، ترجمه سید جلیل شاهری لنگرودی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، چاپ اول، ۱۳۸۶.
- درآمدی بر ادبیات داستانی پس از پیروزی انقلاب اسلامی، اکبری شیلدره، فریدون، مرکز اسناد انقلاب اسلامی، چاپ اول، ۱۳۸۲.

- در حیات کوچک پاییز در زندان، اخوان ثالث، مهدی، انتشارات بزرگمهر، تهران، چاپ پنجم، ۱۳۶۹.
- دستور زبان فارسی، وفایی، عباسعلی، انتشارات سمت، تهران، چاپ سوم، ۱۳۹۱.
- دیداری با اهل قلم، یوسفی، غلامحسین، انتشارات دانشگاه فردوسی، مشهد، ۱۳۶۱.
- دیوان الهامی کرمانشاهی (شرح منظوم حماسه کربلا)، سروده میرزا احمد کرمانشاهی متخلص به الهامی، مقدمه، تصحیح و تحقیق امید اسلام پناه، ناشر میراث مکتوب، تهران، چاپ اول، ۱۳۷۹.
- دیوان امام (مجموعه اشعار امام خمینی (ره)، مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (ره)، چاپ پنجم، پاییز ۱۳۷۴.
- دیوان حافظ، خواجه شمس الدین محمد، به اهتمام محمد قزوینی — قاسم غنی، انتشارات زوار، چاپ اول، ۱۳۶۹.
- دیوان سنایی، ابوالمجد مجدود بن آدم سنایی، به کوشش مظاهر مصفا، تهران، امیرکبیر، ۱۳۳۶.
- دیوان ملک الشعرا ی بهار، انتشارات توس، چاپ دوم، ۱۳۶۸.
- دیوان ناصر خسرو قبادیانی، تصحیح مجتبی مینوی و مهدی محقق، دانشگاه تهران، چاپ پنجم، ۱۳۷۸.
- روش‌های نوین یاددهی — یادگیری، اکبری شلدره، فریدون، قاسم پورمقدم، حسین، علیزاده، فاطمه صغری، انتشارات فرتاب، تهران، چاپ دوم، ۱۳۸۹.
- ریاض العارفین، رضاقلی خان هدایت، چاپخانه آفتاب، ۱۳۱۶.
- زبان عرفان، فولادی، علیرضا، انتشارات سخن و فراگفت، تهران، ۱۳۸۹.
- شاخ نبات حافظ، برزگر خالقی، محمدرضا، انتشارات زوار، ۱۳۸۲.
- شازده کوچولو، اگزویری، آنتوان دوست، ترجمه احمد شاملو، انتشارات نگاه، چاپ دوم، ۱۳۷۶.
- شهری در آسمان، آوینی، سید مرتضی، انتشارات روایت فتح، تهران، چاپ اول، ۱۳۸۳.
- فرج بعد از شدت، تنوخی، ابوعلی محسن، به کوشش اسماعیل حاکمی، انتشارات اطلاعات، چاپ دوم، ۱۳۵۵.
- فرهنگ توضیحی زبان شناسی کاربردی لانگ من، جک ریچارد، هایدی وبر...؛ ترجمه حسین وثوقی و دیگران، ترجمه و نشر کتاب، تهران، چاپ اول، ۱۳۷۲.
- فنون بلاغت و صنایع ادبی، همایی، جلال‌الدین، انتشارات هما، تهران، ۱۳۸۶.
- قابوس‌نامه، عنصرالمعالی کیکاووس، به تصحیح غلامحسین یوسفی، انتشارات علمی و فرهنگی، چاپ هفتم، ۱۳۷۳.

- قصه‌های شیرین مثنوی مولوی، بازنویس: جعفر ابراهیمی (شاهد)، نشر پیدایش، چاپ دوم، ۱۳۸۷.
- کشف الاسرار و عده‌الابرار، مبدی، ابوالفضل رشید الدین، به اهتمام علی اصغر حکمت، انتشارات امیرکبیر، چاپ چهارم، ۱۳۶۱.
- کلیله و دمنه، نصرالله منشی، تصحیح مجتبی مینوی، انتشارات امیرکبیر، تهران، ۱۳۷۰.
- کلیات سعدی، مصلح بن عبدالله، تصحیح محمد علی فروغی، انتشارات ققنوس، چاپ ششم، ۱۳۷۶.
- کیمیای سعادت، غزالی، امام محمد، به کوشش حسین خدیو جم، انتشارات علمی و فرهنگی، تهران، ۱۳۹۳.
- گزینۀ اشعار قیصر امین‌پور، انتشارات مروارید، تهران، چاپ ششم، ۱۳۸۲.
- گنجینه سخن (منتخب آثار پارسی‌نویسان بزرگ)، صفا، دکتر ذبیح‌الله، انتشارات امیرکبیر، چاپ چهارم، ۱۳۶۳.
- گنج سخن (منتخب آثار شاعران بزرگ پارسی‌گوی)، صفا، دکتر ذبیح‌الله، انتشارات ققنوس، چاپ هشتم، ۱۳۶۷.
- مثنوی معنوی، مولانا جلال‌الدین بلخی، تصحیح نیکلسون، انتشارات مولی، تهران، چاپ هشتم، ۱۳۷۰.
- مجمع الفصحاء، هدایت، رضاقلی‌خان، جلد ۴، به کوشش مظاهر مصفا، امیرکبیر، ۱۳۳۹.
- مجموعه کامل شعرهای سلمان هراتی، نشر دفتر شعر جوان، تهران، چاپ اول، ۱۳۸۰.
- مرزبان نامه، سعدالدین وراوینی، به کوشش خلیل خطیب رهبر، انتشارات صفی‌علیشاه، چاپ چهارم، ۱۳۷۰.
- موسیقی شعر، شفیع کدکنی، محمدرضا، انتشارات آگاه، چاپ چهارم، ۱۳۷۳، تهران.
- مهارت‌های آموزشی، شعبانی، حسن، انتشارات سمت، تهران، ۱۳۸۲.
- نامه باستان، فردوسی، ابوالقاسم، به کوشش میرجلال‌الدین کزازی، انتشارات سمت، تهران، ۱۳۸۶.
- نفحات الانس، جامی، نورالدین عبدالرحمان، مترجم تصحیح: محمود عابدی، اطلاعات، ۱۳۷۰.
- نگاهی تازه به دستور زبان فارسی، باطنی، محمدرضا؛ نشر آگاه، تهران، ۱۳۸۰.
- نیایش‌نامه (مجموعه شش جلدی گزیده‌ای از نیایش‌های منظوم و منثور ایران و جهان)، تحقیق و تدوین سیدرضا باقریان و جمعی از نویسندگان، ناشر مؤسسه فرهنگی دین‌پژوهی بشرا، تهران، چاپ اول، ۱۳۸۷.
- هشت کتاب، سپهری، سهراب، انتشارات طهوری، تهران، چاپ دوازدهم، ۱۳۶۲.

